

N°. 21.

De prijs der Advertentiën met dierzelfer herhaling is zestig
duiten voor de vijf woorden, behalve het zegel.

Eene groote lilla, een paar geweren en vele projectilen, benevens eenig kruid zijn in de doesson gevon-

man met minachting. Boomen! En hoe duivel wilt gij, dat die boomen in dat bewegelijke zand wortel zullen schieten?

tot weekeraars wendde, maar dat is eene onzekere, hooft en den adel van ons geslacht onwaardig. In de meestelijke omstandigheden, waarin wij ons bevinden, moet

den, Vervolgens heeft de resident eenige zendelingen doen vertrekken, om de verdwaalde bevolking van die doesson tot inkeer te brengen.

Behalve een paar gekwetsten, is aan de zijde der troepen geen verlies geleden.

— Van Palembang wordt, onder dagteekening 4 Maart jl., medegedeeld, dat de staat van rust in de beneden-divisies en op de hoofdplaats gunstig was. Volgens de laatste aldaar ontvangen berichten uit de Moesio-iler, namen de zaken in de marga Soengie Kroh eene gewenschte rigting, en werd alles aangewend om het binnenlandsch bestuur duurzaam te regelen. Ook nopens de Djambische aangelegenheden waren goede tijdingen ingekomen.

— In de Oostpost van Soerabaya dd. 9 Maart, No. 11, leest men:

Wij vernemen met genoegen, dat de sub-kommissie van onderwijs alhier welwillend heeft toegestaan, het houden van een concert op den avond van 29 a. s. in het Gouvernements schoolgebouw, uit te voeren door de muziekvereniging St. Cecilia en de Liedertafel Apollo alhier, en waarvan de opbrengst zal worden bestemd tot bijdrage voor de noodlijdenden op Banda.

— Ook vernemen wij, dat de Javaansche school van het Departement: Tot Nut van 't Algemeen alhier, reeds is bevolkt met 50 leerlingen die gratis onderwijs genieten. De bijdrage onder de Europeesche Ingezeten voor deze school verzameld, kunnen in de behoefte voor ruim een jaar voorzien. Ook den Inlandschen hoofden zal eene intekeningslijst worden aangeboden voor het bijeenbrengen van bijdragen.

Een der eerste leerlingen op de school waren de zonen van Raden Toemongoeng Ario Prawiro Kesoemo; zij zijn van vaders en moeders kant achterkleinzonen van den Sultan II en III van Djokdjakarta. Dit voorbeeld moge worden nagevolgd onder de Inlandsche grooten.

ITALIE.

In het Bijblad van de Indië lezen wij het navolgende:

De zaak der ongelukkige Madias in Toscane, waarvan onze lezers gewis den oorsprong en de gevolgen kennen, heeft voor één der ongelukkigen een beklaagenswaardig einde gehad. Francesco Madias is in den kerker gestorven, terwijl zijne vrouw nog op dit oogen blik van hare vrijheid is beroofd. Het is onbegrijpelijk, hoe in deze eeuw van verlichting en beschaving een Europeesche vorst den tijd der martelaren om der godsdienst wille, kan doen herleven. Niet slechts het medelijden verzelt dat ongelukkige paar, thans door den dood gescheiden, maar ook leedgevoel vervult de borst van elk weldenkende bij de gedachte, dat een vorst heden ten dage zich kan gerechtigd achten door kerkerstraf zijne onderdanen te gebieden, hoe zij God hebben te dienen. Belangrijk is de brief, welken de heer W. Taylor secretaris van een der Engelsche Protestantische genootschappen, betreffende den dood van Francesco Madias aan den Times heeft geschreven. Daaruit blijkt, dat men het er voor houdt, dat hij geen natuurlijke dood is gestorven. Deze brief is van den volgende inhoud: „De jongste berichten uit Italië bevestigen de tijding van het overlijden van den armen Madias. De deelneming hier te lande in het lot van dien martelaar der waarheid zal door deze bedroevende tijding gewis weder verlevendigd worden, vooral wanneer wij ons herinneren, dat het aantal zijner lotgenooten, die in Toscaansche gevangenschappen voor hetzelfde misdrijf, — het bijbellezen — boeten, thans honderden bedraagt. Toen onze landgenoot, lord Roden, 8 November 11. Madias in den kerker te Volterra bezocht, vond hij zijne gezondheid verwoest, „door de zware beproevingen, gedurende een verblijf in den kerker van vijftien maanden, van welken tijd hij verscheiden maanden had doorgebracht in de algemeene gevangenis te Florence, alwaar hij eene zeer wrede, ja barbaarsche behandeling had ondergaan.” Verder schreef lord Roden: „Ik vond in Francesco Madias een eenvoudig Christen, grootelijks neêrgeknukt en uitgeput door zwaar lichaams- en zielelijden. Hij klaagde niet, en sprak met den meesten eerbied van den Groothertog, zijnen soeverein, jegens wien, gelijk ik vroeger had gehoord, hij altijd een zeer verknocht en trouw onderdaan was geweest. Destijds beschouwde men Francesco als zwak van hoofd en min of meer gekrenkt in zijne geestvermogens; als bewijs daarvoor werd gemeld, dat hij in eenen toestand van suïcide of neêrslagtigheid verkeerde, waaruit hij zich alleen ophief om te zeggen, dat in het voedsel, hetwelk hij van den cipierontving, vergif gemengd was. Toen ik dit hoorde aanvoeren als een blijk van zwakhedigheid, dacht ik, hoe weinig begrip een eerlijk Engelschman had van den waren aard van het ultramontanisme overal, waar de sterke arm des Staats de publieke opinie onderdrukt. Ik heb toen reeds allereers gezegd, vast overtuigd te zijn dat Madias langzaam vergiftigd werd, — dat de werking van het vergif zijn brein allengs verzwakte, waarvan

voor zijner gevangenzetting geen blijk te bespeuren was; en dat hij waarschijnlijk spoedig sterven of in onnoozelen staat ontslagen zou worden. Is er thans nog een Engelschman die betwijfelt kan: dat het met den dood van Madias niet rigtig is toegegaan?”

Wij hopen, dat althans de vrouw van dezen ongelukkige spoedig in vrijheid zal worden gesteld.

— De Extra Singapore Free press van den 4den dezer wedersprekt het bericht van het overlijden van Francesco Madias en uit hare hoop, dat de algemeene verontwaardiging, verwekt door de tijding van zijn vermeenden dood, spoedig zijne loslating zal bewerken.

TURKIJE.

Men schrijft van Smirna 7 Januarij.

Een twintigtal doodvonnissen zijn maandag laatstleden aangezegd aan misdadigers, die reeds sedert langen tijd in hechtenis zaten, en welke Kiamil Pacha, het zij uit zwakheid, het zij om eene andere reden niet besluiten kon, ten uitvoer te doen leggen. Een hunner is reeds ter dood gebracht en binnen weinige dagen zal zulks ook met de anderen plaats hebben.

Hij die ter dood gebracht is, had meer dan een jaar geleden, een armen Armenischen kleedermaker, de schoonvader van den heer Guillois, tweede Drogman bij het Fransche consulaat, vermoord. Eergisteren in den namiddag werd de schuldige voor de deur der herberg, waarin hij de misdaad had begaan, gebracht. Naarvolgens de Turksche wet was de heer Guillois aldaar tegenwoordig, bijgestaan door twee Cawas van het consulaat en werd hem, tot driemaal toe, afgevraagd of hij den veroordeelde vergiffenis schonk.

Op zijn ontkennend antwoord werd de moordenaar aan den beul overgelaten, maar dewijl de ongelukkige tegenspartelde en om hulp riep, greep men hem bij de armen met het touw, waarmede hij gekneveld was en terwijl een der wachters hem bij de haren vasthield, sneed de beul op eene afschuwelijke wijze den hals af, namelijk langzaam, half zagnende, ten einde diegenen, welke hem vasthielden, niet te kwetsen. Daarna werd het lijk in een sloot geworpen, het hoofd aan deszelfs achterste, gelijk zulks bij de Turken uit minachting voor Christenen gebruikelijk is, en eerst den volgende avond naar het Grieksche hospitaal overgebracht.

Deze verschrikkelijke executie, te midden van het Frankenviertel en vergezeld van zulke afschuwelijke bijzonderheden, heeft een smartelijken indruk op de bevolking gemaakt. Zonder twijfel moet de justitie haar gang gaan, maar is het noodig, dat zij zulk eene hatelijke vertooning maakt? Waarom toch, als men zoo veel van beschaving spreekt, een schuldige met zulk eene uitgezochte wreedheid behandeld en wreed het lijk mishandelt, gelijk in de barbaarsche oudheid? Maar men moet de Turksche politie, rookende, koffijdrinkende en de grootste jokkernij uitende, gedurende vierentwintig uren bij dat afschuwelijk lijk gezien hebben, om te beseffen, hoe weinig de weldadige hervormingen van Reschid-Pacha nog bij het volk wortel geschoten hebben.

CALIFORNIE.

Drie van Californie te New-York aangekomen stoombooten brachten aldaar dagbladen van het goudland aan tot den 1sten December.

Men leest in die dagbladen:

De algemeene veiligheid neemt van dag tot dag toe. Evenwel vindt men in de binnenlandsche dagbladen nog eenige moorden vermeld. Een voornaam burger, de heer J. H. Bean, was op den weg der Missie Saint Gabriel, alwaar hij, niet ver van Pueblo de los Angeles, woonde, door een pistoolschot gedood. Twee Duitsche mijnwerkers, Baker en Gidding genaamd, hadden twee Chinezen aangenomen om hunne goederen naar de boerderij van Page te brengen, toen de laatste die Duitschers onverwachts aanvielen. Dit gaf een woedend gevecht, waarin het den Chinezen gelukte Baker te vermoorden en hem alles te ontnemen. Een zeker doktor Evereth kreeg een pistoolschot in het hoofd, waaraan hij een uur daarna overleed. Deze moord was het gevolg van een twist bij het spel.

De opbrengst van het goud, thans overal geregeld gegraven wordende, schijnt in langen tijd niet te zullen verminderen. De laatste, bijna overal in Californie gevallen regens hebben het werk zeer begunstigd. Men heeft zelf op sommige plaatsen na sterke overtroomingen stukken goud op de oppervlakte van den grond gevonden, onder anderen te Sham's flat, alwaar men een op die wijze verkregen stuk ter waarde van 1600 dollars openlijk ten toon heeft gesteld.

Behalve de tijdingen van Californie heeft men nog met de stoomboot de Uncle Sam het bericht, te Panama door de Cortes aangebragt, ontvangen, dat te Acapulco (Mexico) den 4den December eene aardbeving had plaats gehad, welke den 9den daaraanvolgende nog niet had opgehouden. Ongeveer 30 huizen waren door den eersten schok, die het sterkste geweest is, ingestort, en er was bijna geen huis, hetwelk niet min of meer schade geleden had. De schade in het algemeen wordt

zeker neemt hij mij gaarne aan en ik beloof het U, dat ik, de eerste maal dat wij een met goud en diamanten beladen Oostindievaarder aan boord zullen klampen, mijn aandeel in den prijs wel verdienen zal.

Nu was Hector op zijne beurt opgetogen; over de tafel heen stak hij zijn broeder de hand toe en zeide met warmte:

— Broeder Jan, dat is regt mannelijk gesproken, wij zullen slagen, dat is zeker.

Mark hoorde, met de kin op zijne vuist leunende, dat alles, het hoofd schuddende, aan.

— Dat is alles goed en wel, mijne waarde heeren, hervatte hij op zijn half spottenden toon, maar het duin kon, terwijl hij er op uitgaat de een ter zee, de andere te land, wel niet naar U wachten en wanneer hij met uwe tonnen gouds terugkomt, het kasteel tot den weerhaan toe, reeds bedolven hebben.

— Wees toch niet altijd een onweersvogel, Mark! zeide Hector verstoord. Gij weet het even goed als ik, dat het duin zoo wel achter als vooruit kan gaan, al naar dat de wind waait; minstens heeft het een jaar noodig om de tweede verdieping van den toren te bereiken en deze heeft er vier. Alvorens het zand de helft van het kasteel bedekt zal hebben, zullen mijn broeder en ik reeds terug zijn.

De grijsaard trok zich, eenige onverstanebare woorden pruttelende, terug.

berekend op 200.000 doll. Het Fulton Hotel was een der eerste gebouwen, hetwelk instortte, gelukkig dat geen enkele der vele reizigers, daarin verblijvende, eenig letsel heeft bekomen. Men heeft ook in geen enkel gedeelte der stad het verlies van menschenlevens te betreuren. De geheele bevolking slaapt in de open lucht in tuinen, en op de openbare plaatsen, terwijl met zang en muziek vergezeld processies, voorafgegaan door de beeldenissen van de Maagd en van Christus, de straten door kruisen om het Goddelijk medelijden af te smeken. Den 9den December herhaalden zich de schokken, hoewel minder sterk nog van uur tot uur.

— Men verneemt dat het Fransche oorlogschip la Pénélope den 30sten November te San Francisco was aangekomen.

— De stoomboot Georgia heeft van San Francisco te New-York aangebragt 2.538.533 doll. aan stofgoud, waarvan 300.080 doll. in handen der passagiers en de Uncle Sam 511.830 dollars.

AUSTRALIE.

De Argus, een te Melbourne uitgegeven wordend Dagblad, behelst, in deszelfs laatst ontvangen nummer van den 21sten Januarij, niet de minste belangrijke tijdingen. Alleen zagen wij daarin met genoegen eene dankbetuiging, door honderd een en veertig personen toegebracht, aan den gezagvoerder van het schip de „Zes Gezusters,” den Heer Ruhaak, over diens lofwaardige en beleefde behandeling, gedurende den overtocht van Londen naar Geelong, (Australië) door genoemde honderd een en veertig landverhuizers ondervonden.

BIJMAN.

Wij vernamen de treurige tijding van het verlies van kapitein Loch en van eenige andere officieren, ten gevolge eener overrompeling door eene soort van Bijmansche vrijbuiters, onder aanvoering van zekeren Meerton bewerkstelligd. Plaatsgebrek belet ons heden bijzonderheden hieromtrent — welke wij dus voor een volgend nummer bewaren, — te treden.

Advertentiën.

Getrouwd:

ERIK FREDERIK MULLER

met

JANE EMILIA MIDDLETON.

BATAVIA, 5 Maart 1853.

(181)

Voorspoedig bevallen van een welgeschapen ZOON. Mevrouw Kulenkamp Lemmers, geb. Musquetier. BATAVIA, 13 Maart 1853.

(171)

Verlost van eene DOCHTER, G. E. Beyerinck, Meyer. 13 Maart 1853.

(162)

Na eene gelukkige echtvereniging van bijna 40 jaren overleed heden mijn geliefde echtgenoot P. W. Jacobs in den ouderdom van ruim 67 jaren, diep betreurd door mij, mijne kinderen en betrekkingen.

BATAVIA, 6 Maart 1853.

M. F. JACOBS.

(166) geb. FRANS.

Op de vendutie van Vrijdag den 18 voor de toko van B. J. Leon, zal alsmede verkocht worden eene paar mooie witte rotting matten van diverse lengte en breedte, als van de lengte van

15 voeten breed en 30 lang,	14 voeten breed en 30 lang
12 „ „ „ 30 „	10 „ „ „ 30 „
12 „ „ „ 20 „	10 „ „ „ 20 „

(170)

(Voor de Armen.) Krachtens ontvangene magtiging van het Gouvernement bij deszelfs apostillaire dispositie dd. 26 Februarij 1853 No. XXIII, zullen op een nad te bepalen dag op publieke veiling aan den meestbiedende worden verkocht ten voordeele van de diakonawnenkas der Hervormde gemeente te Samarang:

Vijf aan de diakonie armen in loco toebehoorende Perceelen met de daarop staande Huisjes, gelegen daar aan het Zeestrand in Wijk La. A, No. 64, 66, 67 en 68.

De voorwaarden van den verkoop alsmede alle noodigde inlichtingen zijn te bekomen bij den heer F. Oelrichs, Thesaurier van het collegie van diakonen zoo mede bij den ondergeteekende.

Namens het collegie van diakonen

Hervormde gemeente te Samarang

SAMARANG,

den 10 Maart 1853.

De Scriba

VON KOBLINSKI.

Men verlangt ten spoedigste eene Europeesche vrouw ter oppassing eener jonge dame, gedurende hare reis naar Holland. Adres lett. M. A. bij de boekhandelaar Lange & Co. te Batavia.

(173)

redden. Wat mijn persoon aangaat, alles wil ik doen, om daartoe het mijne bij te brengen en hoor nu, wat ik bevelen heb. Men zegt dat de Koning aan Engeland en Oostenrijk den oorlog heeft verklaard. Ik wil mij daarom naar den Maarschalk de Belle-Isle begeven, hij beveelt het leger in Duitschland; hem vraag ik om eene compagnie, welke hij mij uithoofde der vroegere diensten onzer familie, die hij voorzeker kent, wel niet kan weigeren en eenmaal in het vijandelijk land, zoo zullen de brandschattingen, de plunderingen der steden en andere door den oorlog gewettigde middelen, mij spoedig in staat stellen om met het noodige geld naar Castillac terug te keeren, ten einde ons plan ten uitvoer te brengen.

Op die onverwachte woorden, verbleekte Valeria, Mark verstomde, maar Jan van Castillac was boven de wolken.

— Meent gij het zoo, mijnheer mijn broeder? dan volg ik uw edel voorbeeld. Buitendien het onbestemde en luie leven, dat wij hier leiden, is niet naar mijn smaak. Gij wilt den Koning te land, ik zal hem ter zee dienen. Op dit oogenblik ligt er in de haven van Teste de Buch, eenige uren van dit kasteel, een kleine kaper, die zich gereed maakt, om op de Engelschen te gaan kruisen. De Kapitein van dat vaartug is een edelman, zegt men, en er is dus geen oneer in gelegen, om onder hem te dienen. Ik ga hem opzoeken, voor-

— Is het mogelijk, vroeg Valeria angstig, Broeder dat gij mij wilt verlaten? Nimmer heb ik aan die mogelijkheid gedacht en mijn hart krimpt in een overscheiding. Wat zal er van mij worden, zonder U?

— Gij, freule van Castillac? hernam Hector. Die over heb ik reeds gedacht en het welvoegelijkste, dat gij, gedurende onze afwezigheid, in een kloster gaat.

Het meisje zuchtte.

— Als het zoo zijn moet; — als gij het vergt, Broeder! maar is het dan zoo onvermijdelijk, dat wij zoo verspreiden?

— Ja, freule! en wij moeten allen ons moedig die opoffering onderwerpen.

Valeria scheen nog iets te willen zeggen, doch eerbied, welken haar oudste broeder haar inboesemde veroorloofde haar niet hare gedachte verder uittespreken. Mark integendeel was er, niettegenstaande straffe verwijt, dat hij zoo even had ontvangen, niet naar, om zich langer in te houden.

— Zonder twijfel, zeide hij met eene voorgoed nederigheid, is het den heer van Castillac niet bekend, dat de adellijke jonkvrouwen bij het intrekken van een klooster, eene behoorlijke gift moeten brengen, en ik geloof, dat hij daarvoor derhalve een gevoegelijke som in gereedheid heeft leggen.

— Ik heb het reeds gezegd, dat mijne kas

Uit eigene ondervinding het onaangename, ja heillooze gevoelende, dat er voor jeugdige kinderen in gelegen is, om in het moederland toevertrouwd te worden, aan de inhalijs en belangzuchtige eigenliefde van onderwijzers of kostscholen, aan de eigendunkelijke vriendschap van vreemden, bij wie het heet dat men als kind in huis woont, zoo is het mij aangenaam bij deze aan ouders hier te lande op eene gelegenheid te kunnen wijzen, die zich in Holland opdoet, voor de vorming van jeugdige zonen van den ouderdom van circa 10 jaren af, tot op dat keerpunt in hunnen leeftijd, waarop het hun gegeven is en hunnen ouders aanbevolen, die roeping in het maatschappelijk leven te volgen, welke die zonen of ouders verlangen mogten. Deze gelegenheid biedt zich aan in het huis van den heer *Sicherer, Doctor in de letteren*, gevestigd te Leiden. Aangenaam zoude het mij zijn, indien ik, (slagende in mijn doel met dit schrijven, om namelijk den wensch van mijnen geachten vroegeren leermeester, de heer *Sicherer*, naar eenige jonge zonen ter opleiding, tot vervulling doende komen), daarmede een bewijs mijner verknochtheid geven kan aan hem, dien ik hoogschat en te gelijker tijd den, zich hier bevindende ouders, eenen weg mogt kunnen aanwijzen, langs welken ik de overtuiging heb, (en dat wel om meer dan één reden), dat hunne kinderen eenmaal de eindpaal zullen bereiken van het hunne ouders verwachten, eene namelijk gesoigneerde opvoeding, zoowel wat aangaat hunne morele als intellectuele en corporele beschaving.

Wat den aard der zaak is het mij evenwel niet doen hier breedvoeriger over te schrijven. Het hoofddoel der zaak is door middel van het hierbovenstaande hun, die op mogten reflecteren, mij zelve aan te bieden, ter opheldering, opheldering en toelichting van al hetgeen opzichte van den heer *Sicherer* verlangd mogt worden te weten. Met dusdanig oogmerk heeft mij de heer *Sicherer* met zijne plannen, inzichten, enz. bekend gemaakt, in verband met die opname van Nederlandsch-Indische jongelingen, daarbij heeft ZEd. mij eenige programma's ter hand gesteld, ter uitteeling.

Mr. H. JACOMETTI.
op het Koningsplein te Batavia.

P. S. Brieven gelieve men mij franco te adresseren. Liefst zoude ik mij evenwel bij mondelinge inlichtingen bepalen, daar brieven uit hunnen aard tot dusdanige ophelderingen minder geschiktheid bezitten en veel tijd kost maken. (129)

Versche en echte Europesche Koepokstof,
pas aangebragt en verkrijgbaar in de stadsapotheek bij
(145) N. LANGE.

Bij D. N. Buys & Co. verkrijgbaar:
Gezuiverde Klapperolie
van de Cocos-eilanden, a f 22.— per picol. (177)

So pas ontvangen met het Engelsch schip *Margaret West*, directelijk van London, Engelsche hammen en spek, gedroogde kruiden, gemengde zuren en vruchten in flesschen, zalm in blikken, gespleten en geheel erwten, wijn- en theebeschuiten, enz. alles van de eerste hoedanigheid. Verkrijgbaar bij
(159) HUGHAN & MULLER.

GEZUIVERDE KLAPPEROLIE
van de Cocos-Eilanden bij
(148) JOHN PRYCE & Co.

Bij de ondergeteekenden is weder verkrijgbaar **Al-ly's Pale Ale**, 1ste kwaliteit (in Londen afgetapt) omgans alhier aangebragt met de *Margaret West*, kapt. (160)
JOHN PRYCE & Co.

De Ondergeteekenden hebben ten verkoop ontvangen eenige zeer fraaije, solide en voor dit klimaat vervaardigde jaren ledikanten van diverse dimensien, voorts jaren en koperen vergulde wipstoelen, met maroquin leder bekleed, dito tuinkbanken en stoelen.
(158) GEER. ROSELJE & Co.

Ontvangen van Parijs:
Een prachtig factuur van de nieuwste mode-artikelen, bestaande in: geborduurde crèpen en tarlatanen bruidsschalen, bruidskransen, sluijers en waaijers, bloemen en guirlandes, fraaije en smaakvolle tours de gant, braccetten van gewerkt goud- en zilverdraad met paarlen, chenille coiffures, prachtig lint (à la Pompadour), gebrocheerde zijden stoffen, barège, blonden en tulen coiffures, glacé en fijne zijden handschoenen, witte satijnen schoenen — in het kort: alles wat tot de elegantste dames-toiletten behoort.
(161) A. PONS. Sluisbrug.

hernaam Hector droog weg, maar gij Mark, moet eenige gelden voor mij ontvangen hebben, en mij daarvan nog eenige afgeven doen.
— Ja, mijnheer, Ja zeker, heb ik, — en als gij het verzoek doet, zal ik het dadelijk doen. Na aftrek der uitgaven voor het huishouden, daar waar men mij niet heeft willen borgen, schiet dit over.
En hij trok een oude kous, welke hem tot beurs diende, uit zijnen zak en bood Hector, met eene gebedene eenvoudigheid, een vier-en-twintig-stuivers stuk aan.
— Kom, mijn beste meesters! ging de olijkt ernstige voort, indien mijnheer dan toch volstrekt wil laten om het duit tegen te houden, zou er dan ook al uwe kennis en niet iemand zijn, die U de noodige som zou willen leenen?
— Gij weet wel van hem, Mark, viel Hector hem lachend in de reden en buitendien mijne waardigheid bevestigde mij het vragen.
— Het zit juist de zwaarigheid, mijnheer? want ik ken ik ken iemand van uwe familie zelfs, die U wel een tweehonderd duizend livres zou kunnen en leenen.
— Van mijne familie, Mark? en wie dan? vroeg Hector.
— Het schen op heete kolen te zitten. De oude heer van U beiden, eene ernstige woordenwisseling zou ontstaan, heb ik zelfs den heeren Robin verzocht, om zich niet lang op te houden.

BRANDON & MEIJER.
hebben per Overland-Mail ontvangen:
kleine gouden Onderscheidings-teekens voor XV, XX, XXV, en XXX jarige dienst, kleine Nederlandsche Leeuwen-Orders, kleine Militaire Willems-Orders, kleine Metalen Kruisjes,
alsmede alle soorten van
breed en smal Order-Lint.
(160)

A comptant à f 300.—.
Un piano droit de *Lemedair*, garanti, en bon état et de bonne qualité, s'adresser chez
(180) A. LECOUEUX.

Wissels op London en Amsterdam.
(165) **METZENDORFF, WILMANS & Co.**
L. M. F. Plate vertrekt naar Nederland. (145)
van der Pant en Echtgenoot verlaat voor een korten tijd Java. (159)

TE HUUR
Om spoedig te aanvaarden een aangenaam en logeabel woonhuis op Cramat, bevattende 14 groote en kleine vertrekken, op aanvraag te zien en nadere informatie verkrijgbaar bij den bewoner.
(172) G. KINDER.

TE HUUR
Een huis op Kramat te bevragen bij
(154) Mevr. de Wed. DE BOOSER.

TE HUUR
tegen primo April. het huis in de Gang Scott, thans bewoond door Mevrouw *Schuster*, laatst door C. F. *Suermondt*.
(156) J. C. LA VALETTE.

TE KOOP
Het op Parapattan, nabij het Koningsplein gelegen HUIS, thans bewoond door en te bevragen bij
(153) A. H. BLOEM.

De notaris J. R. Kleyn te Batavia, zal ten zijnen kantore voor zijne principalen op Maandag den 21 Maart aanstaande, des ochtends ten 10 ure publiek ter huring aanbieden voor den tijd van **zeven jaren**, de landen **Tanah Boegies, Kampong Baroe en Tjabang Doea.**
(163) ZIE HET VOORT.

JAVA-POST.
INDISCHE LANDMAIL-COURANT.
De redactie en uitgever van den JAVA-BODE, van verschillende zijden aangezoekt, hebben de eer het geachte publiek te verwittigen, dat, te beginnen met het vertrek der halfmaandelijksche mail in de maand April aanstaande, door hen zal worden uitgegeven eene
Indische Landmail-Courant

onder den titel van JAVA-POST, welke, buiten het Indische nieuws, zal bevatten al de geboorte-, huwelijks- en doodberigten benevens de laatste prijscouranten, handels- en scheepstijdingen.
De prijs is voor de drie kwartalen van het loopende jaar, franco per post,
voor Batavia..... f 8.—
• Java..... f 9.—
• de Buitenbezittingen..... f 10.—
• Nederland..... f 12.—

De teekening is van af haden opengesteld te Batavia bij den uitgever *W. Bruining*, en de boekhandelaren *H. M. van Dorp* en *W. J. van Haren Noman*; te Samarang bij de boekhandelaren *de Groot & Co.* en te Soerabaya bij den boekhandelaar *E. Fuhri*.
Mr. L. J. A. TOLLENS, Redac-
W. L. RITTER, teuren.
(174) W. BRUINING, Uitgever.

Verkrijgbaar bij *W. Bruining* tegen f 1.—.
Bedenkingen nopens de vereeniging der Protestantsche gemeenten te Batavia, van J. Esser. (155)

van Bordeaux, die met de zuster van wijlen uwen vader gehuwd is geweest. Hoezeer gij altijd geweigerd hebt hem te zien, is hij toch, gedurende uwe afwezigheid, eenige maanden geleden, hier geweest met zijn zoon Paul, een knappe jongen, bij mijn ziel, en beleefd, en wel-opgevoed en mild, als een Vorst. Beiden, vader en zoon, schenen zeer verdrietig te zijn over den ontredderen toestand van dit kasteel en de velden van Castillac en aangezien ze nu miljoenen rijk zijn, ben ik er zeker van, dat zij niet aarzelen zullen, U de som voor te schieten, welke gij zoudt willen vragen.
Jan van Castillac balde de vuisten van kwaadardigheid; evenwel oordeelde hij het niet geraden zijne hartstogten te doen uitbarsten, voor dat zijn oudste broeder diens gevoelens geuit had, Hector niet minder verwoed, wist zich echter beter in te toomen.
— Is het waar, freule van Castillac! vroeg hij, hebt gij werkelijk die lieden in ons huis ontvangen?
— Ja, Mijnheer, antwoordde Valeria zich een weinig verstoutende; maar daar ik de vooroordeelen ken, die U en broeder Jan koesteren tegen de lieden, waarvan het na sprake is, heb ik dat bezoek niet durven mededeelen. Evenwel was het zeer kort, dat bezoek, want vreesende, dat hij eene spoedige terugkomst van van U beiden, eene ernstige woordenwisseling zou ontstaan, heb ik zelfs den heeren Robin verzocht, om zich niet lang op te houden.

Bij de Boekhandelaren *Lange & Co.* te Batavia komt van de pers en wordt algemeen verzonden: de eerste aflevering van den tweeden jaargang van het Tijdschrift
Biäng-Lala.
Indisch Lees kabinet.
Nog slechts weinig complete exemplaren zijn van den eersten jaargang, welke twee fraaije boekdeelen vormt, tegen intekeningsprijs, voorhanden. (164)

DE KAART VAN JAVA,
door Le Clerq 1850.
te bekomen bij *H. M. van Dorp* te Batavia.
Prijs in twee bladen..... f 10.—
• opgeplakt met rollen..... f 16.—
(151)

PER MAIL ONTVANGEN:
De brochure: *De Mededinging van de Beestwortel- en Riet-Suiker-productie met betrekking tot het eiland Java*, door E. A. van Floten.
Wordt op franco aanvraag, franco per Java-Post à f 6.— afgezonden door
(146) **VAN HAREN NOMAN.**
Let Well! Met de jongste Mail heeft een mijner geëerde abonnées abusievelijk ontvangen, l'illustration No. 510—515. ZEd. wordt beleefd verzocht de nummers per omgaande te retourneren, zullende de frankeer-gelden hem in dank gerestitueerd worden.

De uitgevers in Nederland hebben de prijs van den jaargang 1853 gesteld van:
Dr. van Hoevell's Tijdschrift van Neder-landsch-Indië op..... f 30.—
De Indiër op..... f 36.—
beide franco per Mail- en Java-Post.
Hoeren abonnées gelieven hierop bij de remise der reeds gestorte en nog te storten gelden indachtig te zijn.
Het Tijdschrift zal dit jaar aanmerkelijke uitbreiding ondergaan en in omvang toenemen.
De Indiër is sedert Januarij verschenen in een aangenaam gemakkelijk formaat, dat niet weinig de waarde voor Indische lezers verhoogt. Behalve eene steeds rijkere inhoud bevat het gratis-bijblad een uitvoerig overzicht of Kronijk van de Maand door eene oorspronkelijke kundige hand voor de Indiër gesteld, dat op zich zelve eene duurzame waarde zal houden als eene geschiedenis van onzen tijd. Proefnummers van beide periodieken zijn gratis verkrijgbaar bij
Batavia, Maart 1853. den Expéditeur.
(147) **VAN HAREN NOMAN.**

Librairie de H. M. VAN DORP à Batavia.
ECHO des Feuilletons, recueil de nouvelles, contes, anecdotes, épisodes, etc. 1849. 9 volumes avec gravures, reliés..... f 60.—
Dumas. Les trois Mousquetaires. 1 volume avec gravures, relié..... f 15.—
Idem. Vingt ans après. 1 volume avec gravures, relié..... f 15.—
Idem. Le comte de Monte Christo. 2 volumes avec gravures..... f 24.—
Idem. Louis XIV. 2 volumes avec gravures. f 24.—
Lamartine. Oeuvres complètes. 6 volumes avec gravures, reliés..... f 50.—
(152)

Bij den boekhandelaar *H. M. van Dorp* te Batavia, worden bestellingen aangenomen op de twee onderstaande zeer belangrijke werken.
L. van Vliet. Histoire, Gouvernement, Commerce et Statistique des possessions du royaume des Pays-Bas dans l'Archipel Indien, depuis les temps plus reculés jusqu'à nos jours. 5 volumes en 4°. Le prix de chaque volume broché sera f 15.— relié f 18.—
Java. Tooneelen uit het leven, karakterschetsen en kleederdragen van Java's bewoners, in afbeeldingen naar de natuur geteekend door *E. Hardouin* met text van *W. L. Ritter*.
Dit werk zal in 25 afleveringen compleet zijn, bevattende elk eene gekleurde plaat met text à f 1.25 Ct.
De eerste aflevering bevat: De Inlandsche huisbedien- de te Batavia. (150)

Debiteuren en crediteuren in den boedel van wijlen den heer *P. W. Jacobs*, gelieven betalingen of aangiften te doen binnen den tijd van drie maanden aan de ondergeteekenden, terwijl degenen voor wien de overledene zich als borg heeft geïnterponeerd, worden verzocht, zich van een ander te voorzien.
BATAVIA, 15 Maart 1853. de Executeurs,
W. JACOBS.
H. L. JACOBS.
(167)

— Gij hadt ze niet moeten ontvangen, zeide Hector.
— En ik zou die schelmen, schreeuwde Jan, de ooren hebben afgesneden, als ik ze hier ontmoet had.
— Broeders, hervatte Valeria op een verwijtenden toon, hoe kunt gij zoo spreken van personen; zoo naauw met ons door het bloed verbonden? vergeet gij dan, dat de een de echtgenoot, de andere de zoon is van wijlen Josephine van Castillac, onze tante?
— Als een ander dan mijne zuster het waagde in mijne tegenwoordigheid dit te zeggen, schreeuwde Jan op nieuw en hevig met den voet op den grond stampende, dat eene Castillac een koopman heeft kunnen trouwen, waarlijk — ik stootte hem den degen in het lijf.
— Noch mijn vader, noch ik hebben ooit dat huwelijk erkend, zeide Hector.
— Maar God heeft het erkend, Mijnheer! en gij kunt het niet beletten, dat in zijne oogen, even als in die der wereld, een dier mannen onze oom, de andere onze neef is.
Hector en Jan gaven wel een teeken van krachtige afkeuring, maar konden toch tegen die onwederlegbare waarheid niets inbrengen. Zachtjes ging Valeria voort:
(— want vervolg.)

